

HER ER VORES EKSTRA MATERIALE:

Til bu udvalget vedr. foretræde i folketinget 14. november 2024

Manderådet ved formand Torben Haugaard

Thorvald Netværket ved formand Claes Ludvigsen

Vi finder, at lovforslaget (L47 2024) ikke bør gennemføres, af hensyn til børn og forældre og af hensyn til retssikkerheden. Vores subsidiaire forslag kommer længere nede til sidst. Henvisninger er til pdf-udgaven af lovforslaget.

Vores HOVEDSYNSPUNKT er at børn skal beskyttes mod unødvendige brud i værdifulde kontakter blandt andre børn og lærere.

Børn:

Det er til skade for børn, hvis de hyppigt skal skifte skole. Det fremgår tydeligt af høringsvaret fra Børne- og Kulturchefforeningen. Hvis skoleskiftet gennemføres på baggrund af en enkeltstående og midlertidig uoverensstemmelse mellem forældrene, forstørres barnets traumatiske oplevelse. Det kan blive til en skade for livet.

Forældre:

Skoleskiftet kan (udfra bemærkningerne til L47 (side 4, 1. spalte, øverst) komme til at foregå kort efter uoverensstemmelser mellem børnenes forældre, og kan let få deres uoverensstemmelser til at vokse. Efter forslaget kan den ene forælder blive berøvet kendskab til sit barns skole (og dermed retten til at blive orienteret om barnets skolegang i henhold til §23 i forældreansvarsloven), og retten til at klage over afgørelsen. Vi finder, at en skoleflytning som beskrevet i lovforslaget er langt **mere vidtgående end en fratagelse af forældremyndighed**. Vi er ikke enige i ministrerens bemærkning herom ved 1. behandlingen.

Retssikkerhed:

1) Vi henviser til **høringssvaret fra Familieadvokater**, der peger på, at eventuelle længevarende problemer om barnets skolegang kan løses ved at Familieretshuset træffer en midlertidig afgørelse. Uden på nogen måde at ville rose Familieretshuset, finder vi at en afgørelse truffet af en offentlig myndighed med **klagemuligheder** er bedre. Set over for en afgørelse, der de facto ligger hos et krisecenter (jf. bemærkningerne side 4, 1. spalte, allerøverst) uden klagemuligheder. Krisecentrene er private organisationer, med varierende kompetencer, der normalt ikke hører begge parter.

2) Flere jurister klager over at **krisecentrene misbruges i skilsmisssager**. Senest tre, heraf to advokater, i Manderådets nyudsendte video podcasts om forældrefremmedgørelse. Og to advokater i Politikens kronik den 24. september 2024. Vi har de samme erfaringer fra tidligere sager, hvor vi har rådgivet. Det er ikke klogt at overlade vigtige dele af børns og forældres skæbne til centre, der ofte anklages for misbrug.

3) Flere af de **voldsformer**, der er nævnt i bemærkningerne til loven (side 3, 1. spalte, midt), er ikke tydeligt afgrænset og vil i mange tilfælde være svære at bevise eller modbevise. Der bør overhovedet ikke være risiko for at der sker skoleflytning som følge enkeltstående tilfælde af mindre omfattende "psykisk vold", "materiel vold" eller "økonomisk vold". Det bør ikke overses i den sammenhæng, at en skoleflytning kan fungere som alvorlig psykisk vold mod, samt mere fremmedgørelse af, barnet.

4) Retssikkerhed indebærer også, at lovgivningen formidles overskueligt og forståeligt til borgerne. Derfor er det for dårligt, at §29b i forældreansvarsloven blev vedtaget særskilt, sammen med andre små ændringer. Og stadig i begyndelsen af november ikke er med i den senest opdaterede lovebekendtgørelse. Forslaget om

skoleflytninger falder også udenfor, så det kan let opleves som det **luskes igennem, at de private krisecentre skal gøres til en slags myndighed i skilsmisssager**. Der burde være en generel diskussion herom.

Subsidiært 1 (men langt ringere end bortfald af lovændringen) foreslår vi,

A) at § 54, stk 3 i begyndelsen formuleres således:

”Opholder en elev sig i en boform efter § 109 i lov om social service med den ene forælder, og godtgøres det efter anmeldelse til politiet, at der foreligger begrundet mistanke om overtrædelse af straffelovens regler om vold fra den anmeldte forælder, kan kommunalbestyrelsen.....”

Kravene om politianmeldelse, politiundersøgelse, begrundet mistanke og brug af straffeloven vil mindske muligheden for ovennævnte misbrug af krisecentre. Politiet er, efter vores opfattelse, eksperter i hurtig undersøgelse af vold. Krisecentrene er ikke.

Subsidiært 2 foreslår vi,

at det indsættes i loven, at der føres løbende statistik over antallet af de i loven nævnte skoleflytninger. Det vil lette evaluering, og belyse krisecentrenes rolle i det familieretlige system.

Subsidiært 3 foreslår vi,

at det indsættes i loven, at en ønsket skoleflytning kun kan gennemføres, hvis den pågældende elevs lærere og skole vurderer, at det ikke vil give eleven problemer. Skolens vurdering skal foreligge efter 14 dage.